

gammelt er jo ikke altid dårligt – var det jo trods alt Arbejdsretten selv, som jeg har forstået det, der udpegede dens formand eller præsident, eller hvad man nu vil kalde det. Og det er nu også lagt over i arbejdsministerens hænder.

Så kan den socialdemokratiske ordfører tale om upartiskhed. Det kan han så selvfølgelig gøre, men man kan jo diskutere, hvad man lægger i det ord. Jeg ved ikke, hvor upartisk det her bliver, når det faktisk stort set er en minister, som jeg ellers har udmærket tillid til – det er ikke det, der er det afgørende – man i den grad øser ud med kompetence til. Det synes jeg altså ikke er godt.

Så vil jeg også sige en ting, som har været fremført af en enkelt anden ordfører. Vi har fået forskellige breve, det får man, når man er folketingsmedlem, det er noget, alle ved, og det er fremgået, at dette lovforslag er i strid med ILO-konvention nr. 87. Det går jeg selvfølgelig ud fra at vi får afklaret i udvalgsarbejdet, hvis ikke ministeren helt kan afvise det i dag.

Det gælder i øvrigt – noget positivt skal jeg jo sige – at jeg er glad for, at den her lov først skal træde i kraft fra 1. marts 1997. Det betyder, at den i hvert fald ikke skal jaskes igennem Folketinget. Der må være den fornødne tid, og det er der jo også. Hvis den bare bliver vedtaget engang efter jul, så kan alle vel være glade og tilfredse. Så håber jeg på, at vi måske til den tid kunne se en lov med et lidt andet indhold.

Efter det, jeg her har sagt, kan det jo ikke komme overraskende, at vi er noget skeptiske over for forslaget. Vi er også skeptiske over for en anden vigtig ting, og det er, at de organisationer, der ikke er medlem af en hovedorganisation, som vi læser forslaget, faktisk ikke har de store chancer for at få nogen valgt ind i dommerkollegiet. Men det er muligt, at ministeren – når hun kigger lidt op med øjenbrynene – har en forklaring på det. Jeg tror ikke, der er det, og jeg har i hvert fald fået den opfattelse, at mindre organisationer ikke har nogen mulighed for at komme med i det her løb, medmindre de tilmelder sig en af hovedorganisationerne.

Så sådan er der forskellige ting, jeg ikke synes der er så forfærdelig gode i forslaget. Men nu kommer det jo formentlig senere her i dag i Arbejdsmarkedsudvalget, og så har vi jo lejlighed til, om ikke at bombardere ministeren med spørgsmål, så i hvert fald sende en masse relevante spørgsmål til besvarelse, så vi kan få en lov, som vi alle kan leve med.

Med det vil jeg sige, at det faktisk er et område, hvor jeg synes, det er utrolig vigtigt, at der opnås en vis enighed, for det med Arbejdsretten er noget, der sådan set vedrører hele befolkningen, alle, der nu bliver omfattet af det, og det er jo mere eller mindre os alle sammen.

Så jeg har et stort håb om og en fortrøstning til, at man måske kunne lave noget om i dette lovforslag, så vi kunne leve med det.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil gerne sige tak til alle de ordførere, der har været positivt stemt over for lovforslaget, som det foreligger, og også til dem, der har været både positive og en lille smule spørgende. Det får mig til at sige, at det er godt, at vi har Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg, der jo skal afklare nogle af de ting, som kan være svært gennemskuelige.

Jeg anerkender sådan set meget hr. Flemming Oppfeldts spørgsmål, som havde en noget kritisk indfaldsvinkel. Jeg vil ikke gå ind i de konkrete ting, der er blevet nævnt, blot alligevel til hr. Flemming Oppfeldt sige, at sådan som jeg hørte bekymringen, der gik på de juridiske dommere, gjorde det mig en lille smule urolig. For det var jo en bekymring og en skepsis over for Højesterets dommere, som der jo her er tale om, og man plejer jo ikke sådan at antaste deres uvildighed. Det er jo også baggrunden for, at loven er konstrueret på den måde, at det både skal være højesteretsdommere, som parterne har tillid til, og som jeg selvfølgelig også – qua det, at det er mig, der beslutter, hvem det skal være på baggrund af en indstilling – har tillid til.

Hr. Flemming Oppfeldt var også inde på spørgsmålet om søgsmålskompetence. Der er det jo sådan, som det fremgår af lovforslaget, at de organiserede lønmodtagere, som synes, at deres vilkår ikke er gode nok af forskellige grunde, har deres faglige organisation, som de betaler kontingent til og har tillid til, at gå til, og det er den faglige organisation, der så kan føre sagen i Arbejdsretten.

Hvis det er sådan, at den faglige organisation afviser at føre sagen i Arbejdsretten, så kan den pågældende tage sagen i sin egen hånd – hvis man kan sige det sådan – og gå til de civile domstole.

Hvis det derimod er sådan, at den enkelte lønmodtager går til sin faglige organisation, den faglige organisation fører sagen ved Arbejdsretten, opnår et resultat, muligvis indgår et forlig,